

van de steden door de goede zorgen van rijk, provincie, gemeente en de verschillende Kruisverenigingen. Menige kinderarts kan per week 4 à 5 consultatiebureaux bewerken en vindt reeds daarin een redelijke bestaansmogelijkheid. De vraag naar specialistisch consult wordt hierdoor tevens bevorderd, zooals de ervaring voldoende leert. Dit neemt nog toe sinds ook de „kleuterzorg” een afzonderlijk jachtterrein is geworden. Al deze consultatiebureaux geven gratis advies en gaan in het meerendeel der gevallen buiten den huisarts om.

Ik waardeer dit ten volle, als komende ongetwijfeld ten goede aan de volksgezondheid, al zijn er onvermijdelijk voor den huisarts minder prettige verhoudingen door ontstaan.

De schepping van leerstoelen in kindergeneeskunde leidde tot het ontstaan van officieele kinderartsen, maar ook tot bevordering van de kennis der kindergeneeskunde bij de aanstaande gewone artsen. Zij moeten er zelfs zooveel van weten, dat zij kunnen afgewezen worden op het artsexamen wegens onvoldoende kennis. Wat een voorsprong op ons ouderen, die er in de practijk zoo'n beetje in moesten thuisraken met of zonder boekenstudie. Het geslacht der ouderen sterft snel uit en zijn deze goed onderlegde jongeren dan nóg niet in staat om ook eenvoudige gevallen van specifieke kinderziekten te onderkennen en voor de moeilijke consult in te roepen, zooals op elk ander gebied der gespecialiseerde geneeskunst? Dat een kinderarts het geval, waarvoor hij in consult geroepen is, graag wil afwerken — wie zal hem dit misgunnen en ligt hierin niet voldoende aanraking met de huispractijk? „De ouders wenschen een kinderdokter voor hun jeugdig kroost”. Welke ouders zijn dit, toch alleen de gelukkigen met een beetje ruim inkomen die, „zeer ontwikkeld” als ze gewoonlijk zijn, wel weten, dat een specialist toch nog heel wat anders is dan een huisarts.

Moeten wij niet consequent zijn en ook in de fondsen de kinderartsen toelaten tot de huispractijk? Of is hier geen vraag naar van de zijde dezer specialisten?

De Nederlandsche Vereeniging voor Kindergeneeskunde begeeft zich buiten de wetenschappelijke paden, waarop zij zoo welverdiende lauweren plukt. Ik betreur dit, al gaat het moeilijk in onzen tijd om buiten de „vakorchanisaasie” te blijven maar ook op dit gebied is „fair play” nog wel mogelijk. Ik weet te vechten tegen windmolens, want het publiek heeft geoordeeld — en hoe dit oordeel is ontstaan, laten wij rusten — men heeft zich bij het feit neer te leggen. Ook het Hoofdbestuur is van deze meening. Kunnen wij niet tot een compromis komen en dan ten minste de leeftijdsgrens verlagen tot, laat ons zeggen, den schoolplichtigen leeftijd?

Nijmegen 14 April 1933.

J. B. C. PERSENAIRE.

DE MOTIE DER KINDERARTSEN.

In het nummer van 1 April pagina 1503 lees ik, dat op de ledenvergadering van de Nederlandsche Vereeniging van Kindergeneeskunde, gehouden te Utrecht 11 Maart 1933, met algemeene stemmen de aldaar vermelde motie werd aangenomen.

Deze mededeeling is onjuist, daar ik, gevolggewend aan de uitnoodiging van het bestuur voor hen, die niet ter vergadering zouden verschijnen, schriftelijk heb medegedeeld te zijn vóór de motie HUNSINGA. In datzelfde schrijven heb ik mijn meening gemotiveerd, dat in casu de huisartsen gelijk hebben in hun verzet tegen den bestaanden toestand.

Amsterdam, 4 Mei 1933.

W. F. ENKLAAR.

WAARSCHUWING.

Aan alle Nederlandsche artsen, leden der Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst.

Na lezing van de „Waarschuwing” in het laatst verschenen nummer van het *Ned. Tijdschrift v. Geneeskunde* acht ik het van groot belang er hier op te wijzen, dat het stuk van de Vlaardingsche artsen niet kan worden beschouwd als het resultaat van een objectief onderzoek.

Een dergelijk onderzoek is dringend noodig, vóór men op grond van het stuk zijn houding bepaalt.

Het is te hopen, dat nog bijtijds een dergelijk onderzoek kan worden ingesteld, zoodat allen afdelingen wordt geraden met het bepalen van haar standpunt te wachten, tot eventueele nadere gegevens in het *Tijdschrift* worden verstrekt.

Haarlem, 11 Mei 1933.

J. W. LINDENBERGH.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK.—Minder ongevallen. Uit de statistiek van de Metropolitan over de doodsoorzaken onder haar verzekerden blijkt, dat 1932 het laagste cijfer aan „dood door ongeval” heeft opgeleverd sedert 21 jaren, namelijk 22.9 per 100.000 verzekerden. In 1929 — het laatste jaar van regelmatigen arbeid — bedroeg het cijfer 35.9, in 1931 nog 27.3. Althans *iets* goeds door de crisis (*Journ. Am. med. Ass.* 15 April).

HONGARIJE.—Geen sluiting van geneeskundige faculteiten Het vroeger vermelde plan om, ter bezuiniging een of twee geneeskundige faculteiten in Hongarije te sluiten, heeft men laten varen. Men verwacht daarvan nauwelijks besparing van geld, en het nut, dat voor de bevolking in de omgeving eener faculteit uitgaat, zoowel als de gelegenheid om de ziekten en de toestanden onder deze bevolking te bestudeeren, heeft men niet willen missen. Evenmin vindt het denkbeeld genade, om een der faculteiten uitsluitend voor artsencursussen en wetenschappelijk onderzoek te bestemmen (*Deutsche med. Wochenschr.*, 21 April).

PARIJS. — Een oproeping ten behoeve van de joodsche artsen in Duitschland. *Paris Médical* van 22 April bevat de volgende oproeping „De ondergeteekenden, artsen, vereenigen zich met het algemeen protest tegen de gewelddadigheden en de vervolgingsmaatregelen, door de Deutsche regeering genomen tegen de joden.”

„Zij richten tot al de beschaafde volken, in naam van de menschelijke waardigheid een oproeping tot afkeuring van de onwaardige bejegening welke men den Duitschen joden, in het bijzonder hun collega's, den artsen, aandoet.”

Ondertekend hebben HAYEM, FAURE, SERGENT, ROUX, CALMETTE, CH. RICHT, MAUCLAIRE, RAVAUT, SOUQUES, leden der Académie de médecine, HOVELAQUE, P. MATHIEU, hoogleeraren aan de faculteit en nog zeven artsen. Wie verder mede willen ondertekenen, kunnen hun handteekening zenden aan dr. JULES LEVY, 75 r. d'Anjou, Paris (VIIIe).

MÜNCHEN. — Duitse geneesmiddelen. De *Münch. med. Wochenschr.* van 28 April weet te berichten, dat zich in Bulgarije, België, Nederland, Zweden Egypte, Czecho-Slowakije, en Rumenië joodsche artsen hebben aaneengesloten tot een boycot van Duitse praeparaten.

PHILADELPHIA. — Incunabelen in een geneeskundige bibliotheek. *The Lancet* van 29 April bericht, dat de bibliotheek van het College of Physicians te Philadelphia niet minder dan 410 geneeskundige werken of boeken van geneeskundig belang bezit, die vóór 1500 zijn gedrukt. In 1932 zijn vier erbij gekomen, waarvan één eigenlijk bij ons op het Singel behoorde te zijn, onder de hoede van NUIJENS, namelijk een omstreeks 1490 te Deventer gedrukt werk van J. GERSON (1363—1429), *De modo vivendi omnium fidelium*.

WIESBADEN.—Een oordeel van Salomo noodig. Op het Duitse congres voor inwendige geneeskunde, de vorige maand te Wiesbaden gehouden, is met algemeene stemmen een motie aangenomen tegen de afscheiding van de neurologie van de inwendige geneeskunde. Dit als verzet tegen de pogingen van de gelijktijdige psychiatrische bijeenkomst te Würzburg om dit vak te annexeren (*Münch. med. Wochenschr.*, 28 April). Men moest maar eerlijk deelen. Daar kan geen ongeluk van komen.

KIEL. — De hedendaagsche Duitse student. „Een bedenkelijk